

310/2023

dispress

Baobabí léto Tábor 2023

V pátek a sobotu 8. a 9. září jsem byla na knižním festivalu Baobabí léto, kde jsem viděla dvě velmi povedená představení. Jako první jsem se zašla podívat na premiéru představení Ostrov pokladů podle knihy Roberta Louise Stevensona o chlapci, který získal mapu k pokladu a s přáteli se vydává jej najít. Avšak netuší, že místo dobré posádky na loď nastoupili piráti, kteří plánují vzpouru... Hra se odehrávala v bývalé truhlárně v podlouhlé místnosti, kde byla velmi zvláštní scéna. Místnost měla pódium na každé straně a uprostřed místnosti ještě stála loď roztáhlá po délce celé místnosti, takže my jako diváci jsme seděli po stranách. Herci tedy postupně přecházeli z jedné strany na druhou. Při představení jsme si také mohli poslechnout tábořský ženský pěvecký sbor ŽAS.

Divadlo trvalo asi dvě a půl hodiny s přestávkou.

Druhé představení zahrál Vítá Marčík. Předvedl nám na ručně vyrobené, pohupující se lodi Robinsona Crusoa, příběh, který snad všichni znají, trochu jinak. V některých chvílích velmi improvizoval. Na příklad nám v polovině představení udělal krátký výklad o tom, jak nemáme srovnávat divadlo a film. Často požádal někoho, nebo všechny diváky, aby mu pomohli, nebo zahráli druhou postavu. Představení se mu velmi povedlo, a když se mu na konci představení málem rozpadla loď, nenechal si tím vůbec narušit představení a zasadil to do hry.

Obě představení, byť trochu improvizovaná, se vydařila a já se můžu jen těšit na další festival, který vám mimochodem opravdu doporučuji. **Luji**

Mezi živly

Mezi živly: Oheň a voda se milovat (ne)můžou

V jednom městě se potkají Jiskra a Vlhoš, kteří se na první pohled rádi nemají, ale postupem času se všechno změní a zamilují se do sebe. Problém však je, že je každý jiný živyl, a sice oheň a voda. Když se navzájem dotknou, oheň se uhasí a voda se horkem rozplyne. Jenže co když to může být i jinak?

Je to animovaný film a dívat se na něj můžou ti nejmenší, ale i starší diváci, a dokonce i dospělí. Zkrátka je pro všechny milovníky dobrodružných a láskyplných příběhů.

EIVa

V záplavě táborového zpravodajství se nám ztratila reportáž z jednoho večerního programu. A zrovna velmi vydařená reportáž ze zrovna velmi vydařeného večera. Naposledy se tedy textem vracíme na letní soustředění a výroční klubovou schůzi.

Ples na fotbalovém hřišti

V úterý nám asistenti oznámili, že se uskuteční ples. Všichni jsme se celou půlhodinu připravovali a čančali netušíce, co přichází. Po seřazení do párů nám asistenti prozradili, že se někam jde. Nikdo z nás to nečekal a dámy v podpatcích byly velmi nadšené. Ušli jsme něco okolo jednoho kilometru, a přitom jsme spekulovali, kam jdeme. Procházeli jsme vesnicí, kde na nás lidi s velmi opačným stylem oblečení ukazovali a mávali. Po patnácti minutách jsme konečně plní očekávání došli na předem určené místo. Někteří z nás se začali smát, jiní s otevřenou pusou stáli a nevěřili svým očím.

Koukali jsme na fotbalové hřiště. Byly tam tribuny a sítě, brány, prostě všechno, co na fotbalovém hřišti má být. Po usazení na tribuny nám asistenti zahráli scénu uvádějící do tématu plesu. Téma ladilo s prostředím, šlo o okresní přebor. Nejen že se tak nazývá jedna z nejnižších fotbalových lig v Česku, ale i známý seriál.

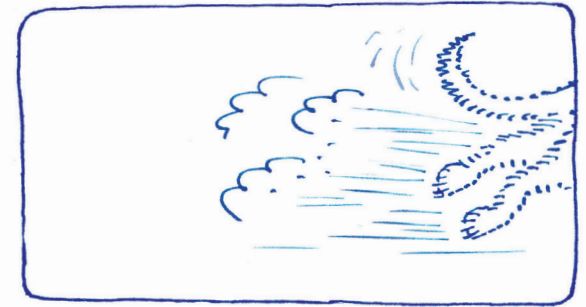
Po potlesku jsme byli vyhnáni na hřiště, pro nás nový taneční parket. Nejenže jsme byli uprostřed vesnice na fotbalovém hřišti ve full formal oblečení, ale dokonce nás asistenti donutili se vyzout a tančit naboso. Slečny, které měly na sobě silonky, z toho byly velmi na větví.

Pouštěly se hlavně vesnické nebo hospodské hity. Ples byl tak trochu diskotéka, protože každý mohl tančit a dělat, co chtěl. Někteří se ujali role tanečnicků a v mokré trávě tančili polku. Jiní se točili v kroužku jako šílení a další s nafukovacím míčem hráli fotbal. Byly vyhlášené i soutěže v párech. Také nám byla poskytnuta možnost vystřelit svému partnerovi kytičku. U střelení ze vzduchovky se hned udělala řada a několik z nás si zpátky odneslo umělou květinu.

Jedna z posledních písniček byl plouzák a úplně nakonec jsme si zatrnsali na písničku Tunak Tunak. Po náročném tanečním výkonu jsme se seřadili do skupinek a s botami na nohou jsme vyrazili do tábora. Tam na nás čekala druhá večere. Na tento netradiční ples má každý svůj názor, ale nám se velmi líbil a klidně bychom si ho zopakovali znova. **ViNe a FriMa**

☺ JEDNOM Z NÁS

PEJKEK BOGAN
BOGAN JE V DRDS UŽ ŘADULET. JE NUTNO
VŘESNIT, ŽE JE PES. KDYŽ MLUVÍME O BOGANOVY, TAK
JEN MÁLOKRÁT ~~HO~~ HO OZNAČÍME JAKO PSA BOGANAY,
SPÍŠE ~~HO~~ HO OZNAČÍME JAKO
DISSIES BOGAN. O BOGANOVY MOC NEVÍME,
PROTOŽE HO VYDÍME JEN 2X ZA ROK. JEDNOU HO VÍDÍME
NA TÁBOŘE VE VIDEO SKAZU A PODRUHÉ HO VÍDÍME NA OZVENÁČA
V ÚPLNĚ STEJNÝM VIDEO SKAZU. Z VIDEO SKAZU JSEM
USOU DÍL, ŽE POSLOUCHÁ, ALE NĚKDY NEUPOSLÉCHNE SVŮJ
PÁNIČKA MILOŠE DOLEŽALA A ZAZLOBÍ. MÁ HODNĚ RÁD
MÍČKY. KDYŽ UVIDÍ MÍČEK, TAK PŘESTANE SOKOLIV VNÍMAT
A JDE SE VĚNOVAT MÍČKU. ~~HO~~ BOGAN JE VELICE
ROZTOMILÝ A KAŽDÝ ROK SE VŠICHNI MOU TĚŠÍ AŽ
HO ZASE UVIDÍME NA VIDEO VZKAZU, KDE ROYNOU MILOŠ
DOLEŽAL VYHLÁŠÍ ZLATOŇE AZLATOŠI.

 DRDS
Dismánův rozhlasový
dětský soubor

Připravili: Luisa Jirsová, Elena Vanová,
Viktorie Nedomová, Frida Marešová,
Michael Polák; edit: Filip Svoboda, Bianca
Chuffartová; foto: Luisa Jirsová, Sara
Baalbaki, grafika: Magdalena Martinovská